

τολμηράν καινοτομίαν, νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ μίαν νεωτεριστικὴν ἐνορχήστρωσιν ὑπὸ τοῦ Μπερχάου τοῦ Κουαρτέτου εἰς ντὸ δίσκιν ἐλάσσονα τοῦ Μπετόβεν πρὶν ἢ ἀκουσθῇ εἰς ἄλλας μουσικῶς περισσότερον προηγμένας εὐρωπαϊκὰς πρωτεύουσας. Ἀλλ' ἐνεφανίσθη ὁ Μπετόβεν, ἀγνώριστος. Αὐτός, ὁ τόσον γαλήνιος καὶ μελωδικός, ἔγινε θορυβώδης καὶ ἀκατανόητος. Ἡ θεία μελωδία ἀπεπνίγη εἰς τὴν βοήν τῆς ἐνορχηστρώσεως. Ποῦ νὰ ἐ-

Γ. Μουλᾶς (βαθύφωνος)

φαντάζετο ὁ μέγας διδάσκαλος ὅταν ἔγραφε τὸ «Κονσέρτο» του, τὸ ὅποιον εἶνε τὸ τελευταῖον ἀλλὰ καὶ τὸ ὀραιότερον συμφωνικὸν του ἔργον, ὅτι θὰ ὑφίστατο τοιαύτην μεταμόρφωσιν. Τὰ ἀριστουργήματα τῆς τέχνης εἴτε ζωγραφικά, εἴτε γλυπτικά, εἴτε μουσικά πρέπει νὰ παραμένουν ἀνέπαφα, ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἐπιτυχῆς ἢ προσπάθεια ὥπως διατηρηθῇ τὸ ὕψος καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ δημιουργοῦ καλλιτέχνου.

Ἀνεξαρτήτως τῆς θεωρητικῆς αὐτῆς ἀπόψεως, αἱ τεχνικαὶ δυσχερεῖαι ὑπερηνικήθησαν ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐπακολούθησάν ἐπίσης δύσκολον εἰς τὴν ἀπόδοσιν Δευτέραν συμφωνίαν.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 (Αὐτοκρατορικὸν) Κονσέρτο ἐξετελέσθη τῇ συνοδείᾳ ὀρχήστρας ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Κατίνας Παρασκευᾶ, πρώτην φοράν ἐμφανιζομένης μετὰ τὰς ἐν Βερολίῳ σπουδὰς τῆς. Διεκρίθη διὰ τὴν ζωηράν ἀπόδοσιν, διὰ τὴν ἡχητικότητά καὶ τὴν εὐχέρειαν. Ἐπέδειξεν λεπτότητα, εὐκαμφίαν δακτύλων, πολλὴν ἔκφρασιν καὶ συντονισμόν μετὰ τὴν ὀρχήστραν ἄφωγον.

Μετὰ μικρὰν ἀπουσίαν ἀπηλάστμεν τὴν

βαθεῖα ὑποβλητικὴν, τὴν ἔντονον ἀλλὰ καὶ ἐντεχον φωνὴν τοῦ κ. Κ. Νικολάου. Εἶνε διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποῦ μᾶς εἶχε συγκινήσῃ μετὰ τὰ Ἑλληνικά του τραγούδια. Ἀλλ' ἀπαραιοῦτο.

Καὶ ἄλλη ἐμφάνισις ξενητευμένης, τῆς θ. Ἀνθῆς Κομποθέκρα, δραματικῆς ὀμφώνου. Ἡ φωνὴ τῆς ἡχηρὰ καὶ διαυγής. Ἐτραγούδησεν μονωδίας μελοδραμάτων τὰς ὁποίας ἀπέδωκε μὲ πολλὴν ἔκφρασιν καὶ Ἑλληνικά ἄσματα λίαν ἐπιτυχῶς. Ἡ δις Κομποθέκρα προσορίζεται διὰ τὸ Ἑθνικὸν Μελοδράμα.... ἐὰν ἐννοεῖται ἰδρυθῇ.

Ἐνεφανίσθη εἰς τὰ «Ὀλύμπια» καὶ μία περιπέδημος Ἰταλίς πρῶην κόμησσα, διὰ νὰ μᾶς δείξῃ ὅτι ἄλλοτε εἶχε καλὴν φωνήν, ἡ ὁποία ἔμως ἐγεινεν ἥδη ἀρκετὰ εὐθραυστός.

Ἀξιοσημείωτος ἡ ἐφετεινὴ συρροὴ ἐν Ἀθήναις βυρυτόνων καὶ βαθυφώνων. Ἀγγελόπουλος, Νικολάου, Μαρσέλλος, Μουλᾶς, Βλυσσίδης, Πέρσης, Ζαμπάνος. Μεταλλεῖον ὁλόκληρον ἀνεχμετάλλευτον.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Ἡ ἀργοπορία τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος τεύχους προήλθεν ἐκ λόγων ἀνεξαρήτων τῆς θελήσεώς μας, παραταθεῖσα ὡς ἐκ τῶν θερινῶν διακοπῶν.

Κατὰ τὸ ἀρξάμενον 24ον ἔτος θὰ ἐπενεχθῶσι τροποποιήσεις ὡς πρὸς τὴν διευθέτησιν τῆς ὕλης, ἥτις θὰ περιλαμβάνη γενικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως διὰ κριτικῆς διαφωτιστικῆς τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἀπροσωπολήπτου. Κατὰ προτίμησιν θ' ἀποβλέψῃ εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ ἀρχικὸς τῆς ἐκδόσεώς της προορισμός.

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι οἱ συνδρομηταὶ μας, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ εἰς τὴν ποιότητα καὶ ὀχι ἀπλῶς εἰς ποσότητα τῆς ὕλης, θὰ τὴν ἐνισχύσουν διὰ τῆς προθύμου ἀρωγῆς των, ἵνα οὕτω τὸν πλήρη ἐμποδίων, ὡς ἐκ τῆς γενικῆς ἀνωμαλίας καὶ μεγάλων ὑπερτιμήσεων, δρόμον τῆς συνεχίσει, τηροῦσα τὸ ἀπαρεγκλίτως μέχρι τοῦδε τηρηθέντα. Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦνται ὅπως ἀπ' εὐθείας μᾶς ἀποστείλουν τὴν συνδρομὴν των, ἀπαλάσσοντες ἡμᾶς μὲν τῆς ἀλληλογραφίας, ἐξόδων, εἰσπραξέως αὐτοῦς οἰασθῇποτε ἐνοχλήσεως, ὅσοι δὲ ἐλάβον τὴν «Πινακοθήκην» δωρεὰν δέον νὰ ἔχουσι ὑπ' ὄψει ὅτι κατηργήθη ἡ φιλικὴ ἀποστολὴ διὰ λόγους οἰκονομίας καὶ συνεπῶς θὰ ἐκδοθῶσιν ἀποδείξεις δι' ὅλους.

Ἐπειδὴ ἡ συνδρομὴ ἔνεκα τῶν μεταπολεμικῶν αὐξήσεων ἔδει νὰ τετραπλασιασθῇ τουλάχιστον, ἐκρίναμεν σκοπιμώτερον νὰ ἐκδίδωμεν ὀλιγώτερα τεύχη καὶ οὕτω ἡ συνδρομὴ νὰ παραμένῃ ἡ αὐτή.